

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Η έρημος της ζωής»

Ο Κύριος μαζί με τους μαθητές του, μετά από μια κοπιαστική ημέρα, αποσύρονται στην έρημο για να ξεκουραστούν. Εκεί γίνονται αντιληπτοί από χιλιάδες κόσμου, οι οποίοι τους ακολουθούν για να ακούσουν τη Θεία διδασκαλία και να λάβουν την ιαματική χάρη του Χριστού. Η ώρα περνά, κανείς δεν φεύγει, φτάνει απόγευμα, οι τροφές λιγοστές, οι πεινασμένοι πολλοί. Οι μαθητές ανησυχούν, ο Διδάσκαλος τους καθησυχάζει, το θαύμα γίνεται! Με τον πολλαπλασιασμό των πέντε άρτων και των δύο ιχθύων χορταίνουν τα πλήθη των πεινασμένων. Ο Κύριος παραθέτει πλουσιοπάροχο συμπόσιο με πνευματικά και υλικά αγαθά στο... ιδιόμορφο τραπέζι της ερήμου. Η έρημος! Ο τόπος των θείων δωρεών κι ευλογιών. Οι Πατέρες της εκκλησίας δίνουν μία πνευματική ερμηνεία της ερήμου.

Η έρημος προσδιορίζεται όχι ως γεωγραφικός προσδιορισμός μιας περιοχής στο χάρτη, όπως π.χ. η Σαχάρα, αλλά, με μεταφορική έννοια, ως το μέρος όπου κάποιος απομακρύνεται από το θόρυβο του κόσμου για να ησυχάσει, για να συνομιλήσει με τον εαυτό του και το Θεό. Ως έρημος απομόνωσης μπορεί να εννοηθεί κάποιο ήσυχο μέρος στο βουνό, στη θάλασσα, στην εξοχή, κάποιο δωμάτιο του σπιτιού μας, μια τοποθεσία αγαπημένη, οπουδήποτε όπου ο άνθρωπος οφείλει να επιδιώκει τη δική του έρημο, στο πλαίσιο που την προσδιορίζει ο ιερός Χρυσόστομος: «Έρημος είναι η προσπάθεια του ανθρώπου να απομακρύνει από κοντά του ό,τι δεν έχει σχέση με το Θεό προκειμένου ν' αποκτήσει σχέση με το Θεό».

Δυστυχώς ο άνθρωπος δεν αγαπάει και δεν επιδιώκει την ησυχία, την απομόνωση. Έχει εθιστεί στο θόρυβο (τηλεόραση, κινητό, tablet, ραδιόφωνο, πολυκοσμία, πολυλογία, πολυδιάσπαση του νου, πολυπραγμωσύνη κ.ά.). Φοβάται να μείνει μόνος του, να ησυχάσει, να γνωρίσει τον εαυτό του, να συνομιλήσει μαζί του και με το Θεό, να ζήσει... Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά και ο άγιος Παΐσιος, «Οι άνθρωποι αναπαύονται στην ανησυχία και όχι στην ησυχία, γιατί υπάρχει ανησυχία μέσα τους». Όλοι οι άγιοι πέρασαν πρώτα από την έρημο (σε ξερότοπους, δάση, σε τόπους άνυδρους και αφιλόξενους, σε σπηλιές και οπές της γης).

Ο ίδιος ο Κύριος, προτού ξεκινήσει τη δημόσια δράση του, προετοιμάστηκε 40 μέρες στην έρημο, ενώ συχνά επέλεγε την απομόνωση.

Η έρημος είναι ο τόπος συνάντησης του ανθρώπου με τον εαυτό του —τον εαυτό του που τον χάνει μέσα στη τύρβη της ζωής, στα τρεχάματα της καθημερινότητας— με αποτέλεσμα να αγνοεί ποιος πραγματικά είναι, γιατί ζει και ποιος είναι ο προορισμός του. Στο Γεροντικό συναντά κανείς το γνωστό πατερικό: «απέρχομαι στην έρημο του επισκέψασθαι εαυτόν». Ο άγιος Αρσένιος, μια μέρα που προσευχόταν, παρακάλεσε το Θεό να του υποδείξει βέβαιο τρόπο για τη σωτηρία του. Και ακούστηκε φωνή από τον ουρανό που του είπε: «Αρσένιε, φεύγε, σιώπα, ησύχαζε. Αυτές είναι οι ρίζες της αναμαρτησίας»

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.

Ιερέυς Εμμανουήλ Κατσικαλάκης